

ת"פ 8310/10/18 - מדינת ישראל נגד מחמוד נגנאגיה, חוסין נגנאגיה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 8310-10-18 מדינת ישראל נ' נגנאגיה(עצור

בפיקוח) ואח'

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נג'וא סלימאן

נגד

הנאשמים

1. מחמוד נגנאגיה (עצור/אסיר בפיקוח)

2. חוסין נגנאגיה

ע"י ב"כ עו"ד עדאל בויראת

גזר דין

1. הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון חלקי שלא כלל הסדר אודות העונש בכתב אישום מתוקן שמייחס לנאשם 1 עבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב)(רישא + סיפא) לחוק העונשין ולנאשם 2 הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, הנאשמים - שהם בני דודים המתגוררים בג'סר א זרקא - עמדו בשעת לילה מאוחרת ביום 29.9.18 בכביש פנימי בסמוך למתחם המשפחה, כאשר הנאשם 1 נושא ומחזיק בתוך כיס קדמי של מכנסיו אקדח 9 מ"מ ובתוכו מחסנית ובה 7 כדורי 9 מ"מ.

בסמוך למקום באותה עת סיירו שני שוטרים ברכב סמוי. הם עצרו ליד הנאשמים. הנאשם 1 החל להימלט עם האקדח והשוטר דלק אחריו. תוך כדי הריצה הנאשם 1 הוציא את האקדח והשליך אותו לכיוון גן ילדים שנמצא בסמוך והאקדח נתפס זמן קצר לאחר מכן ע"י השוטרים. הנאשם 2 הגיע למקום בו עמדו השוטרי ונאשם 1 וסירב להתרחק למרות שהוזנה ובהמשך דחף את השוטרי והרים ידו לעברו.

טיעוני המדינה לעונש

3. המדינה אזכרה את הנחיות פרקליט המדינה באשר למדיניות הענישה בעבירות נשק, לפיהן העונשים המוטלים על ידי בתי המשפט אינם נותנים מענה הולם די הצורך לחומרת העבירה. על פי ההנחיות

עמוד 1

מתחם הענישה ההולם נמצא בין 4-1.5 שנות מאסר.

המדינה אזכרה פסיקה בנוגע לחומרת עבירות הנשק ובין היתר ע"פ 910/85 **איברהים קונדוס נ' מדינת ישראל** וחזרה והזכירה את עמדת הפסיקה שרואה בחומרה את זמינות כמות הנשק החם הרבה והפוטנציאל שיש בכך להסלמה באלימות העבריינית ואלימות אחרת.

נטען שהערך החברתי המוגן שנפגע היה שלום הציבור והגנה על חיי אדם. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה נטען שברור שאדם שמחזיק נשק ללא רישיון עושה זאת למטרות לא כשרות, במיוחד כשהוא אינו מציע הסבר משכנע להחזקה. נטען משום מה שהנאשם החזיק מספר נשקים שונים עם מחסניות ולא נתן הסבר להחזקתם.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה אוזכרו פסקי דין רבים ובניהם:

בת"פ 8041/07 **מדינת ישראל נ' יצחק מירילאשווילי** הורשע נאשם בהחזקת אקדח עם שתי מחסניות ו-21 כדורים כאשר לחובתו עבר פלילי מכביד. הוא נידון ל-24 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 9373/10 **חאמד וותאד נ' מדינת ישראל** (14.09.2011) הורשע נאשם בעבירות של החזקת נשק ונשיאת נשק, כאשר לחובתו שלוש הרשעות קודמות שלא בעבירות נשק. נגזרו עליו 50 חודשי מאסר בפועל שהופחתו בערעור ל-30 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי** שם הורשע נאשם בעבירות של החזקת נשק והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו כאשר לחובתו הרשעות קודמות. נגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, ובערעור הועלה העונש לשנתיים מאסר בפועל.

אוזכרו עוד מספר מקרים שביחס אליהם יש לציין כי רובם חמורים יותר מבחינת סוג הנשק או הכמות, או ביחס לכך שהנאשמים היו בעלי עבר פלילי קודם.

באשר לעבירה של הפרעה לשוטרי אוזכר ע"פ 1639-12-08 **ביאדסה נ' מדינת ישראל** שם הורשע נאשם בעבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו כאשר הנאשם הודה דרך הסדר טיעון ונידון לחודשיים מאסר בפועל.

ברע"פ 8172/10 נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בהפרעה לשוטרי ותקיפת שוטרי כאשר האלימות הייתה ברף הנמוך ובבית המשפט המחוזי הוחמר עונשו מ-6 חודשי עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל.

בסופו של דבר טענה המדינה למתחם ענישה שבין 1.5-4 שנות מאסר בנוגע לנאשם 1 בצירוף מאסר על תנאי, חילוט הנשק והטלת קנס ובעניינו של הנאשם 2 ל-10-4 חודשי מאסר בצירוף מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני הסנגור לעונש

5. הסנגור טען שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל מאסר שירוצה בעבודות שירות. הוזכר שהנאשם 1 שהה במעצר בין 29.9.18-29.10.18 כחודש ימים, ומאז נמצא במעצר באיזוק אלקטרוני.

הוזכר שמדובר בנאשם בן 20 ללא עבר פלילי שעבד טרם מעצרו.

הסנגור אזכר את הפסיקה הבאה:

בת"פ 66310-07-17 **מדינת ישראל נ' אנבאריה** (6.1.2019) שם נאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת והובלת נשק שנשא מסוג קארל גוסטב. בית המשפט הטיל 6 חודשי עבודות שירות.

ת"פ 4176-06-17 **מדינת ישראל נ' גב' ארין** (17.7.2018) שם הורשעו הנאשמים על פי הודאתם בנשיאת נשק ותחמושת וביצוע ירי. בית המשפט השית מאסר בעבודות שירות בהתאם להמלצת שירות המבחן.

ת"פ 613-04-17 **מדינת ישראל נ' מחמוד אנבאריה** (17.1.2018) שם הורשע נאשם יליד '94 על פי הודאתו בנשיאה והובלת נשק ותחמושת. בית המשפט השית עליו עבודות שירות.

ת"פ 54432-02-17 **מדינת ישראל נ' אמיר עיסא** (23.11.2017) שם הורשע הנאשם יליד '96 על פי הודאתו בעבירות של החזקה ונשיאת נשק. בית המשפט הטיל עליו 6 חודשי מאסרשירותו בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

6. בתסקיר המבחן צוין שהנאשם 1 רווק בן 20, שקודם למעצרו עבד בניקיון במעגן מיכאל וזיכרון יעקב (במוסדות חינוך כפי שהתברר בדיון). משפחת מוצאו מרובת ילדים ונורמטיבית. הוא סיים 10 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, ואין לו עבר פלילי קודם מכל סוג.

על פי המתואר, מעצרו גרם לו למצוקה רגשית וקושי, והיה נראה שהוא מצליח להתחבר למשמעות הכללית של חומרת העבירות ושהוא החזיק את האקדח כסממן לסטטוס ומעמד. הוא הודה שרכש את האקדח אבל התקשה להעמיק את הבירור בנוגע לסיבות ההחזקה. יחד עם זאת הביע תחושות של צער

וחרטה נוכח מעשיו בעיקר בעקבות תגובותיהם של בני משפחתו ובגין העובדה שהוא נקלע להליך משפטי לראשונה בחייו.

הייתה התרשמות שאין לו דפוסים עבריינים מושרשים ושהוא נמצא בשלבים הראשונים של ביסוס חייו. היה רצון לצרף אותו לקבוצה טיפולית לעברייני נשק, אך בשל קשייו לערוך התבוננות פנימית מעמיקה ולשתף במצבו הוא נמצא לא מתאים כעת ולכן לא הובאה המלצה טיפולית.

עם זאת לאור גילו הצעיר ומאחר ומדובר בהליך משפטי ראשון ומכיוון שחוות המעצר והתקופה הממושכת בה שהה בתנאים מגבילים היוו גורם הרתעה, הומלץ שלא למצות את הדין עמו ולהימנע מעונש מאסר בפועל ולהסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה צופה פני עתיד.

דין והכרעה

7. הערכים המוגנים שנפגעו בעבירת הנשק היו שמירה על שלום הציבור והסדר הציבורי. אין צורך להכביר מילים בחומרתן של עבירות הנשק אשר טומנות פוטנציאל הרסני ליחיד ולחברה. מידת הפגיעה בערכים הייתה ברמה בינונית-נמוכה, כאשר לא נעשה כל שימוש באקדח ועל פי הידוע הוא לא הוחזק על מנת שיעשה בו שימוש.

במקרה זה הנאשם 1 היה צריך לדעת את הפסול במעשיו ולהימנע מהם. הוא נמצא אחראי בלעדי להחזקה. לא נמצא שיש רכיב של תכנון בביצוע העבירה מעבר לרכישת האקדח עם המחסנית והתחמושת. פוטנציאל הנזק צוין לעיל.

מדיניות הענישה בפסיקה צוינה לעיל על ידי שני הצדדים, כאשר במקרה זה המקרה קרוב יותר למקרים שהובאו ע"י הסנגור. מכל האמור הנני קובע מתחם עונש שנע בין 30-6 חודשי מאסר בפועל.

בעניינו של הנאשם 1 יש לציין את חייו הנורמטיביים עד להסתבכות בעבירה וההערכה שהוא נמצא עדיין בשלבי גיבוש אישיותו. לאחר שעיינתי בתסקיר אני מסכים עם עמדת שירות המבחן שעל אף אי התאמתו של הנאשם לתהליך שיקומי פורמלי, לא יהיה זה נכון להטיל עליו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח ומוטב להסתפק בענישה מתונה יותר כאשר נראה כי הורתע על ידי תקופת המעצר ותגובות סביבתו. יוזכר שהנאשם לא הביע התנגדות להשתתף בהליך טיפולי, אך מפאת אישיותו וחוסר בגרותו נמצא לא מתאים בשלב זה. אין בכך לדעתי כדי להצביע על מסוכנות מוגברת.

הערכים המוגנים שנפגעו בעבירה שבוצעה ע"י הנאשם 2 היו שמירה על שלטון החוק וכיבוד החוק ואוכפיו. הפגיעה הייתה ברמה בינונית-נמוכה כאשר לא הופעלה אלימות ממושכת או קיצונית על ידו.

לא נראה שהתקיים תכנון מוקדם, ויחד עם זאת הנאשם 2 נושא באחריות בלעדית למעשיו. בעניינו מתחם הענישה ההולם נמצא בין 3 חודשי מאסר על תנאי ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל.

גם הנאשם 2 חסר עבר פלילי.

הודאתם המוקדמת של שני הנאשמים חסכה זמן למערכת המשפט ויש להחשיב זאת לטובתם. כמו כן כל אחד מהם הביע חרטה וצער על מעשיו.

מכל האמור הגעתי למסקנה שיש להשית על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

על הנאשם 1:

א. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, בהתאם להמלצת שירות המבחן מיום 15.4.19.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירות נשק או אלימות מסוג פשע.

ג. קנס בסך 2500 ₪ לתשלום עד ליום 30.6.19.

על הנאשם 2:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירה בניגוד לסימן ג' סעיפים 273-א-275 לחוק העונשין.

ב. קנס בסך 1000 ₪ לתשלום עד ליום 30.6.19.

הנני מורה על חילוט הנשק ואביזריו.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ט, 18 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.